

Masca - instrument al fricii, al înrobirii și al minciunii

„Nimeni nu a murit din cauza coronavirusului!”

„Această epidemie nu este una de virus, ci este o epidemie de teamă imensă și stres [...] Ceea ce au spus toți legiștii este că nu există cineva care să fi murit din cauza coronavirusului. Și voi repeta asta: nimeni nu a murit din cauza coronavirusului”.

Dr. Stoian Alexov, președintele Asociației Bulgare de Anatomopatologie.

Nicicând, în istoria veche ori recentă a omenirii, nu a mai fost avansat un asemenea punct de vedere homofob: „ești bolnav, ești vinovat!”. În România, cu capul și privirea plecată, cu masca îngenuncherii voinței libere, bine plasată pe gură și peste nas, se trăiește azi timpul vinovăției generale statuate prin lege. Fratele tău a devenit dușmanul tău, precum în vremea stalinisto-bolșevic-sionistă, când burghezo moșierimea și chiaburii, cei care „sugeau sângele poporului, stând în spinarea lui”, erau demascați ca „dușmani de clasă” în cadrul ședințelor publice de judecată, de sinistră și tragică amintire.

Cei mai înfocați apărători ai măștii, ai distanțării sociale și prin asta ai sănătății omului, au devenit supraveghetori voluntari în slujba binelui comun, sărind ca arși în magazine sau mijloace de transport în comun, demascând cu indignare și mânie proletară, pe cel care este în culpă, prins că tușește și masca nu-i stă cum se cuvine pe figură!

Ferit-a Sfântul să pui mâna ta infectată cu virusul ucigaș pe vreo legumă sau pe un fruct și în loc să îl iei, îl pui nemulțumit, la loc în ladă!

Adevăratul scop al purtării măștii este controlul minții, pe care controlorii Noii Ordini Mondiale îl vizează în mod deliberat cu propaganda lor subliminală. Este modalitatea de a schimba mintea și caracterul unei persoane și poate fi realizată în mod conștient sau inconștient, cu voie sau fără voie.

În primul rând, măștile cunosc cenzura, acoperirea gurii însemnând reprimarea vocii libere a conștiinței umane.

În al doilea rând, măștile simbolizează supunerea, renunțarea la accesul

nerestricționat la oxigen, elementul vital al vieții. Întreaga agendă a NOM nu se referă la virus; este vorba doar despre control.

Este vorba despre obligarea oamenilor să se supună voinței manipulatorilor NOM, chiar și atunci când este nejustificată din punct de vedere legal și medical.

În al treilea rând, măștile sunt o reminiscență a roboților. Sunt dezumanizante. Ele înlătură capacitatea unei persoane de a vedea chipul unei alte persoane. Ele creează distanță și separare între oameni, îngreunează comunicarea prin limbajul corpului și ne îngreunează empatia pentru ceilalți, deoarece această empatie se bazează adesea pe a vedea cu adevărat o altă persoană.

Prin obligativitatea purtării măștii, oamenii sunt dresați să poarte botnițe, și să devină slugile Oculței, sclavii îngrădirii drepturilor omului creat de Dumnezeu după chipul și asemanarea Sa.

Prin mască și distanțare socială, se urmărește modificarea modului de gândire, de reacție la ordine, instaurarea unui nou mod de comportament și relație între persoane.

Obiectivul final este așa cum s-a anunțat: „nimic nu va mai fi ca mai înainte”.

Se construiește sub ochii noștri o nouă lume, permanent separată și deconectată (precum și testată, urmărită, monitorizată, supravegheată, medicată și vaccinată). S-a instituit, prin voință politică, de către slugile leviatanului, un sistem oficial, elaborat, de inducere a fricii la nivel național. A fricii obsesive, acaparatoare, alimentată zilnic prin toate mijloacele de mass media, prin termometrizarea oriunde în magazine, piețe, policlinici și spitale, în orice instituție a statului.

Nu vedem cu ochii noștri cum elita masonică satanistă s-a pus de bunăvoie în slujba tiraniilor mai vechi sau mai noi? Nu vedem cum s-au vândut și s-au angajat să ducă la pierzare Biserica, ocupând prin înșelăciune scaunele înalte de arhieriei și trădând Ortodoxia, fără a suferi nici cea mai mică mustrare? Evident cu aprobarea pseudopatriarhului apostat serghianist al BOR.

Vom trăi mereu cu botnițe, distanțări sociale și celelalte restricții, indiferent dacă respectăm sau nu regulile dictatoriale. Acest lucru nu cred că a fost bine înțeles.

Slujitorii statului antihristic nu au niciun interes să existe o Biserică puternică, ci

una docilă, care să satisfacă și să se supună intereselor puterii trecătoare pe acest pământ, înrobită la rândul ei intereselor constructorilor Noii Ordini masonico-globaliste Mondiale. De teama de a nu se mai închide bisericile, ca în perioada stării de urgență, care a lovit duhovnicește și material BOR, ierarhia încearcă prin acest exces de zel de aplicare a restricțiilor pandemice să evite o nouă închidere a bisericilor și mănăstirilor. Dar nu din dragoste pentru mântuirea credincioșilor!

Participarea la slujbele religioase din bisericile parohiale și mănăstiri, dar mai ales în centrele episcopale a devenit o distopie, o malformație hidoasă, în care iubirea aproapelui este înlocuită cu distanțarea socială, iar masca înrobirii și a sclaviei este la loc de cinste pe figură, ceea ce face imposibilă închinarea la icoanele apărate cu strășnicie de eventuala infectare cu virusul ucigaș. Tot mai mulți preoți, ierarhi și chiar călugări din exces de zel, mascați la rândul lor, induc cu orice prilej în rândul credincioșilor teama de infectare care poate duce la sminteală, iar direct, ca reacție, reducerea prezenței pleromei la slujbele religioase.

Creștinismul înseamnă iubirea aproapelui, nu distanțare socială, mângâiere, nu primire glacială. Credinciosul când vine la biserică vrea alinare și mângâiere, nu blagoslovenii cu masca pe figură de la doi metri de la un preot care se teme mai mult de boală și moarte, decât de Judecata Mântuitorului Hristos. Unde este dragostea mântuitoare? Destui se smintesc atunci când în loc de iubire primesc... distanțare socială, în loc de un sfat duhovnicesc capătă un dezinfectant, în loc de sărutul icoanelor vindecătoare, un refuz prin montarea unui cordon de distanțare, în loc de curajul de a înfrunța boala au parte de un discurs teologic, în care frica de moarte prin covid e mai tare decât Învierea. Excesele clerului în aplicarea restricțiilor alungă credincioșii din biserici.

Aflăm ca s-a ajuns în sate din Oltenia, ca preoții să vină la înmormântare în combinezoane sanitare cu mască chirurgicală profesională și vizetă ca să nu se infecteze cu Covidul de la decedatul din coșciugul sigilat sau de la rudele acestuia.

Unde mai este exemplul preotului curajos de pe vremuri, care din dragoste de semeni împărtășea muribinzii de lepră, ciumă, holeră, gripă spaniolă sau sfârtecați de bombe? Ce exemplu oferă pleromei tratate cu dispreț, ierarhii trădători ai dragostei lui Hristos, care din exces de zel, fac prea des și prea multe

plecăciuni mai marilor lumii trecătoare, fără a-și da seama că s-au transformat treptat și sigur în cărturarii și fariseii din vremea Mântuitorului Iisus Hristos?

Preotul trebuie să fie un propovăduitor al vieții hristice, al mântuirii și Învierii, nu un martor mascat și speriat al covidului. Dacă creștinul nu-și mai găsește alinare la Biserică, în brațele binecuvântate și curajoase ale preotului fără frică de moarte, atunci unde să-și mai salveze sufletul pe calea mântuirii? Sinodul BOR ar trebui să dea nu numai reguli și restricții în vreme de pandemie, dar și să ofere exemplul evanghelic al curajului în fața bolii sau morții și dragostea față de oameni a Mântuitorului. Este o crimă ca mireni să fie alungați de la potirul Împărtășaniei dragostei hristice, de teama pandemiei cu un virus sau a al repercusiunii din partea slugilor leviatanului.

Dăm cezarului ce este al cezarului, dar nu și conștiința și duhul Ortodoxiei, de teama puterii trecătoare, care ne diluează și ne falsifică Credința. Frica nu o întâlnim în Ortodoxie și în Sfânta Tradiție, ci doar curajul, credința și dragostea nebună în Adevăr. Să atingi cu mască și mănuși chirurgicale Sfântul Potir induce ideea că nu ai încredere în puterea vindecătoare și mântuitoare a Trupului și Sângelui lui Hristos. Cine poate face pasul de la dragostea aproapei la distanțarea socială, de la vederea chipului Lui Hristos la o mască blasfemiatoare, de la epitrahil la combinezonul sanitar. Unde a dispărut curajul mântuitor al Preoților români din războaiele pentru apărarea țării copleșite de dușmani și din închisorile bolșevice ale statului comunist?

Distanțarea socială este într-adevăr distanțarea antisocială; este vorba doar de eliminarea atingerii umane din interacțiunile noastre. Oamenii precum au demonstrat elitele reunite cu diverse ocazii, se ating doar cu partea laterală a brațului, evitând orice altă atingere. Atingerea mâinilor înseamnă empatie, respect față de făptura creată de Cel Prea Înalt.

În mod oficial, fiecare dintre noi am devenit „Persoană suspectă de a fi infectată cu Covid-19” și, totodată, ca o rezultată logică: „Persoană suspectă de a infecta pe altcineva”. Deci, orice am face, suntem suspecti! Așa au stabilit slugile statului antihristic. Poate nu ne dăm seama că, iubindu-ne profund și dezinteresat, ele luptă din răzputeri contra încăpățănării noastre idioate de a ne îmbolnăvi și de a-i îmbolnăvi și pe cei din jur.

Desigur, această autoflagelare prostească nu rămâne fără ecou. Nu văd cât este

interes politic dar se anunță, sub directa îndrumare a slugilor prea plecate ale cezarului și stăpâniți de o emulație specifică tâmpitului, recorduri care ne îngroapă tot mai adânc în relație cu țările și partenerii noștri externi. Record de amenzi, record de îmbolnăviri în 24 de ore, record de internări, record de focare de infecție, record de măsuri punitive, legi aberante anticonstituționale, care în mod inutil limitează drepturile cetățenești până la absurd... Ne lăudăm, prin toate trompetele mass-media, dar și prin vocile autorizate ale unor exponenți ai sistemului politico-sanitar, că am depășit Italia, Germania sau Franța în numărul zilnic de bolnavi descoperiți! “Avem de 10 ori mai multe cazuri, raportat la populație, decât Italia. Am reușit această performanță în doar două luni de zile”, striga în gura mare, de curând, unul din comandantii vânduți inițiaților lojilor masonice din umbră ai oculte mondiale.

Și, ancorați într-o altă realitate, persistăm în acest comportament sinucigaș fără a înțelege că sunt recorduri care, trâmbițate, ne discreditează ca națiune. Atât din punct de vedere social, cât și economic. Atât pe tărâmul relațiilor culturale, cât și al turismului sau al legăturilor diplomatice firești dintre țări. Nu, nu pledez pentru ascunderea adevărului, ci despre gestionarea lui cu responsabilitate.

Deja o mulțime de state, și numărul lor crește, nu mai permit intrarea românilor pe teritoriul lor decât cu condiția carantinării, deși față de toți ceilalți granițele sunt complet deschise. Deja, noi, românii, suntem suspectați a fi purtătorii predilecți ai bolii și agenții europeni principali ai răspândirii acestei gripe care a înfricoșat omenirea.

Dacă până acum, tot din vina noastră, când spuneai că ești roman, străinul își căuta instinctiv portofelul, sau se uita dacă lebedele de pe lac sunt tot acolo, acum, în plus, el trece repede pe trotuarul celălalt și își fixează mai ferm masca pe față... Am devenit suspectii Europei!

Și va fi greu, extrem de greu să ștergem această etichetă.

Cercetați fiind de Duhul Sfânt, Mângâietorul, atunci când va veni fără știrea noastră, să găsească în noi credință puternică, trezvie și curaj în Mărturisire, iubind *„Adevărul că el este lumină și frumusețe, este Dumnezeu”.

**Fiți sinceri și curați în tot ce faceți, ca și când Dumnezeu ar fi de față.*

** Decalogul lui Ernest Bernea*